

МАНІПУЛЯЦЫЯ ПРЫ ПАДЛІКУ ГАЛАСОЎ

На сёняшні час участковыя камісіі дасягнулі дасканаласці ў маніпуляцыі з галасамі выбаршчыкаў пры падвядзенні вынікаў галасавання. За гэтым мне спаўна давялося паназіраць пры падліку галасоў на Зарэчанскім участку №4 ў СШ№2 пасля выдалення з участковай камісіі №5.

Нашыя выбаршчыкі ў сваёй большасці знаходзяцца ў стане падману, калі мяркуюць што пасля галасавання за аднойчы абранага прэзідэнта, яго канкурэнта, або супраць усіх іх галасы падлічваюцца адфільтраванымі ўчастковымі камісіямі. Таксама выбаршчыкі памыляюцца, калі мяркуюць, што назіральнікі бачаць рэальную працэдуру падліку галасоў. Праўда, трэба адзначыць што праўладныя назіральнікі ад “Белай русі”, афіцыйных прафсаюзаў, ветэранскай арганізацыі і г.д. з адлегласці каля 10 метраў пры падліку галасоў заяўляюць аб сваіх “фенаменальных” здольнасцях зроку, якія дазваляюць ім бачыць за каго ў бюлетэні пастаўлены знак выбаршчыка. Але ж гэта не аб чым або такія назіральнікі не людзі, а птушкі – арлы, сокалы і г.д. Дарэчы, такі ж арол-назіральнік у акуляр, які працуе ў Гарадоцкім райвыканкаму быў і на Зарэчанскім участку...

Зараз у краіне склалася такая тэхніка падліку галасоў, што ўся прэлюдыя галасавання грамадзянамі датэрмінова, на даму і ў асноўны дзень на ўчастку нічога не варта. Участковыя камісіі спрэс у духу сталінскіх часоў кіруюцца

прынцыпам: не важна як галасуюць, галоўнае як мы “палічым”... Дакладнее, прадэманструем тэхніку віртуэзнага перамяшчэння бюлетэняў. Гэта раней было смешна і грэшна назіраць за старшынямі Баграмянаўскай, Гагарынскай, Вакзальнай камісій якія на калькулятары, без агалашвання прамежкавых вынікаў трох відаў галасавання, на паперках, шэптам атрымлівалі інфармацыю пры падліку галасоў. На Зарэчанскім участку было па іншаму.

У СШ№2 старшыня камісіі Уладзімір Кірылаў “прафесійна” наладзіў працэдуру падліку галасоў. Да гэтай працэдуры было вызначага пяць членаў камісіі, якія павінны былі “адбіраць” галасы за кожнага з чатырох кандыдатаў, а таксама галасы супраць усіх і неспраўдныя бюлетэні. Місія гэтых надзейных членаў камісіі пры падліку галасоў на датэрміновым галасаванні заключалася ў тым, каб забраць за спарынгаў Лукашэнкі 7, 9, 3 і апошні від – 7 бюлетэняў, а астатнія пакінуць для дзеючага кіраўніка краіны. Пасля гэтага аказалася, што ў Лукашэнкі аж 320 галасоў на датэрміновым галасаванні з 346 выбаршчыкаў, якія на Зарэчанскім

участку ў дзень выбараў пакінулі на аўтобусах і цягніках месца свайго пражывання каля рэчкі Гаражанкі. Назіраць за гэтай маніпуляцыяй мне дазволілі з адлегласці чатырох метраў, пры гэтым чатыры праўладныя назіральнікі з 13 акрэдытаваных засталіся на адлегласці ў 10 метраў.

На маю просьбу да старшыні камісіі паказаць рэальна, што ўсе 320 бюлетэняў ёсць галасы прыхільнікаў Лукашэнкі была рашучая адмова. Аказваецца дэпутаты Палаты прадстаўнікоў на міністэрскіх заробках, руская старшыня Цэнтрвыбаркаму за 20 гадоў кіравання аднойчы абранага прэзідэнта не “знізайшлі” да таго, каб, як ў Расіі, ва Украіне, ва ўсіх цывілізаваных краінах увесці ў беларускае заканадаўства аналагічную норму: паказваць кожны бюлетэнь выбаршчыка за каго ён пададзены.

Аналагічны “падлік” галасоў быў і па скрыні галасавання па месцы знаходжання і на ўчастку ў асноўны дзень. На гэту “віртуэзную” працэдуру падліку галасоў я падаў скаргу ў 20.32 з патрабаваннем прызнаць вынікі падліку галасоў неспраўднымі і правесці іх паўторны падлік. Скарга ўвяла камісію у замяшальніцтва. Ніхто не мог аргументаваць, чаму яны не выконваюць пн. 9.1 Пастановы №11 Цэнтрвыбаркаму, якая абавязвае ўчастковую камісію дазволіць назіральніку размяшчэнне, каб рэальна бачыць знак выбаршчыка

ў бюлетэні і не выконваюць прынцып адкрытасці і галоснасці пры правядзенні падліку. Потым знайшоўся “храбрэйшы” член камісіі які прамовіў, што гэтага няма ў Выбарчым кодэксу. “Рашэнне” камісія было віду: ты яму пра Фаму, а ён табе пра Ярому: скарга была з патрабаваннем паўторнага падліку, а камісія “рашыла: “У выбарчым кодэксе не агаворана адлегласць знаходжання назіральніка на пэўнай адлегласці ад сталоў, на якіх праводзіцца падлік галасоў”. Наколькі гэта аргументавана няхай вызначаць вучні, якіх па асноўнаму месцу працы вучаць светламу, чыстаму і высокаму многія члены гэтай камісіі.

На сёняшні дзень самая вялікая праблема нашых “дурыбараў” у тым, што камісіі не вядуць падлік бюлетэняў галосна і адкрыта, а проста ажыццяўляюць з імі маніпуляцыі. І гэта павінна ведаць і разумець нашы грамадзяне. Ва умовах, калі няма свабодных і адкрытых выбараў, калі адбываецца адміністрацыйны ціск на удзел у датэрміновым галасаванні, калі камісіі самаўпраўна да пачатку свайго дзяжурства фармуюць спісы галасавання на даму пазіцыяй грамадзяніна можа быць толькі крыж на бюлетэні ў кабінце для таёмнага галасавання.

Гэта робіць бюлетэнь неспраўдным, як і любую праведзеную выбарчую кампанію, якую ўлады з гонарам называюць выбарамі.

Леанід Гаравы

ЗНАЧНА БОЛЬШ НАВІНАЎ ПРА ГАРАДОК НА HARADOK.INFO

КАМПАНІЯ – 2015

НЕЗАКОННАЕ ПАЗБАЎЛЕННЕ ПРАВА НАЗІРАЦЬ

10 кастрычніка Гагарынская камісія №5 пазбавіла Леаніда Гаравога, актывіста Руху “За Свабоду”, права назіраць і незаконным чынам выдаліла з памяшкання для галасавання – гатэля “Спартыўны Гарадок”. Так яна пазначыла ў сваім паведамленні адрас памяшкання.

Перад асноўным днём галасавання зноў не вытравалі нервы ў старшыні Гагарынскай камісіі Пятра Прасолава і ён прызначыў пасяджэнне камісіі, каб падобна кампаніям у Палату прадстаўнікоў у 2012 годзе, мінулагадний мясцовай кампаніі пазбавіцца ад назіральніка, які патрабаваў дакладнага выканання нормаў беларускага заканадаўства. Апошняя кропляй, якая перапоўніла чашу цярпення начальніка ўпраўлення Гарадоцкага райвыканкаму, стаў зварот Леаніда Гаравога 8 кастрычніка на конт дазволу весці фота і відэа здымку ў памяшканні для галасавання, не парушаючы тайну волевыяўлення выбаршчыкаў, дзеля забеспячэння адкрытасці і галоснасці выбараў на участку, як тое павінна рабіць камісія.

У выніку на наступны дзень Пётр Прасолаў вусна паведаміў, што 10 кастрычніка ў 10.10 адбудзецца пасяджэнне камісіі

на якім будзе разгледжаны зварот і заявы назіральнікаў. Але назіральніку давялося рабіць рэгістрацыю вусных зваротаў, каб атрымаць пісьмовае сведчанне, што пасяджэнне камісіі адбудзецца ў 10.10.. У выніку Пётр Прасолаў, як гаспадар свайго слова, забраў яго назад і вывесіў аб’яву, што пасяджэнне камісіі адбудзецца ўжо ў 9.40. Відавочна, што калі б назіральнік з’явіўся ў 10.10, то яму паведамілі б што пасяджэнне ўжо адбылося.

У суботу пры разгледзе другога пытання аб заявах назіральніц, высветлілася, што пасля звароту незалежнага ад улады назіральніка ва ўчастковую камісію праўладныя назіральніцы Жана Паметнікава ад ветэранскай арганізацыі і Святлана Мазжарава, супрацоўніца ідэалагічнай вертыкалі ад “Белай русі” падалі заявы аб быццам бы стварэнні Леаніда Гаравым перашкодаў для працы ўчастковай камісіі:

знаходжанне ў сталоў выдачы бюлетэняў, каля скрыні датэрміновага назірання. Калі на пасяджэнні камісіі спадар Гаравы запытаўся ў назіральніц: “Чаму вы нахабна хлусіце аб тым, чаго я не рабіў?”, то ў адказ пачуў яшчэ больш дзіўнае: “Вы бегалі по участку, стваралі перашкоды ў рабоце камісіі” ад абодвух праўладных назіральніц.

Спробы назіральніка выказаць свае аргументы, што ён не мог парушаць нормы артыкула 13 Выбарчага кодэксу, які рэгламентуе правы і абавязкі назіральнікаў, абавязвае камісію працаваць адкрыта і галосна, былі груба спынены Пятром Прасолавым і камісія ў складзе 15 чалавек хутка аднагалосна, як марыянеткі, прагаласавала за пазбаўленне Л.А. Гаравога акрэдытацыі і выдаленне з памяшкання для галасавання да канца выбараў.

Сфабрыкаванасць гэтага аднадушнага рашэння стала відавочна, калі Леанід Гаравы, прыклаўшы намаганні, здолеў атрымаць копію пратакола камісіі ад 10 кастрычніка. Справа ў тым, што замест рашэння камісіі непісьменны старшыня П.І. Прасолаў

прадставіў назіральніку толькі паведамленне аб рашэнні камісіі. На просьбу азнаёміцца з матэрыяламі справы і зрабіць з іх копіі актывіст дэмакратычнага руху пачуў катэгарычную адмову ад Пятра Прасолава. Такую ж катэгарычную адмову назіральнік пачуў і на спробу зарэгістраваць гэты зварот у кнізе ўваходнай дакументацыі.

Толькі зварот ў Гарадоцкую раённую камісію і запіс у кнізе заўваг і прапаноў Гарадоцкага райвыканкаму дазволіла назіральніку зрабіць копію пратакола камісіі №5.

І вось тут адкрыліся факты сфабрыкаванасці і незаконнасці рашэння аб пазбаўленні Леаніда Гаравога права назіраць на ўчастку №5.

Па-першае, сам пратакол быў загадзя складзены і ў яго толькі запісана лічба 15 – аб колькасці ўдзельнікаў пасяджэння. Сакратар камісіі Наталля Міхаленка не ўнясла ў пратакол аргументы Леаніда Гаравога, які ён выказаў па першаму пытанню, ні пра ход абмеркавання другога пытання.

Па-другое, атрымалася, што камісія №5 галасаванне праводзіла не ў файе спартыўнага зала, як пра гэта прыняў рашэнне

Гарадоцкі райвыканкам, а ў гатэлі “Спартыўны Гарадок”. Гэта вынікае з адраса таго памяшкання з якога аднагалосна быў выдалены Леанід Гаравы: г. Гарадок, вул. Гагарына д. 3.

І па трэцяе. У Выбарчым кодэксу (пн. 18 арт. 13) норма

(працяг на стар. 2)

Аб’ява

Аператыўная інфармацыя аб падзеях Гарадоччыны, рэгіёна і больш, чым у газеце, зараз па-беларуску і па-расейску з’яўляецца на новым Інтэрнэт рэсурсе: <http://haradok.info>

Наша газета “Гасцінец” пачала размешчацца на партале <http://haradok.info> ў раздзеле “Газета “Гасцінец”, дзе ствараецца архіў за мінулыя гады.

Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Гасцінец» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – і вы яго атрымаеце. Калі ўжо не жадаеце атрымліваць выданне, то патэлефануйце ў рэдакцыю.

КАМПАНИЯ – 2015

ЗДАРЭННЕ

(пачатак на стар. №1)

пра выдаленне назіральніка з памяшкання дзейнічае толькі ў дзень выбараў і датычыцца сітуацыі, калі назіральнік перашкаджае правядзенню працы камісій, то тады старшыня выдае аргументаванае пісьмовае распараджэнне аб выдаленні з памяшкання для галасавання. Пётр Прасолаў мусіць лічыць, што 10 кастрычніка ўжо дзень выбараў і ён мае права выдаліць настойлівага назіральніка з памяшкання для

галасавання. Таксама лічылі мусіць, што прэзідэнскія выбары праходзяць 10 кастрычніка, і астатнія 14 членаў камісіі №5, якія аднагалосна прагаласавалі за выдаленне назіральніка з памяшкання. Але ж дзень выбараў прэзідэнта Рэспублікі Беларусь адбыўся ў нядзелю 11 кастрычніка, а не ў суботу 10, як аднагалосна меркавалі члены камісіі.

Леанід Гаравы, актывіст Руху “За Свабоду” падаў у трохдзённы тэрмін скаргу ў раённую камісію

з 10 аргументамі аб незаконнасці рашэння ўчастковай камісіі з патрабаваннем прызначыць рашэнне камісіі №5 аб пазбаўленні акрэдытацыі і выдаленні з памяшкання незаконным і адмяніць. Толькі старшыня раённай камісіі Наталля Бераснева, якая па асноўнай працы ў Гарадоцкім райвыканкаме з’яўляецца падначаленай Пятра Прасолава, адмовілася разглядаць скаргу напісаўшы адсебяціну.

Л. Антонаў

“ДАЖЫНКИ – 2014”

НЕДАРОБЛЕННЫХ АБ’ЕКТАЎ ЯШЧЭ ХАПАЕ

На другім годзе пасля “Дажынак” у Гарадку застаюцца недаробленыя аб’екты, якія чакаюць завяршэння будаўніцтва. Самым вялікім даўгабудам, якому пайшоў трэці дзесятак гадоў, з’яўляецца басейн па вул. Гагарына

Будаўніцтва басейна па вул. Гагарына распачала на пачатку 90-х гадоў гарадоцкая птушкафабрыка, якая на той час была самым моцным прадпрыемствам Гарадка і мела вялікую сацыяльную праграму. Але крызіс таго часу абмежаваў магчымасці птушкафабрыкі і толькі напачатку нулявых гадоў нашага стагоддзя пры дзяржаўным фінансаванні завяршылі будаўніцтва гатэля, які быў перададзены алімпійскаму цэнтру “Раўбічы”.

Толькі за дваццаць гадоў не знайшлося сродкаў, каб завяршыць будаўніцтва басейна, які распачала Гарадоцкая птушкафабрыка. Надзея з’явілася ў 2013 годзе, калі басейн уключылі ў план аб’ектаў, якія павінны быць падрыхтаваны да “Дажынак”. Але арганізатары “Дажынак” зацягнулі са стварэннем праектнай дакументацыі і нягледзячы на тое, што працы на месцы басейна вяліся з вясны 2014 года. Па пашпарту аб’екта атрымліваецца, што

Дзяржбудагляд толькі 3 верасня 2014 г. даў дазвол на будаўніцтва з лістапада-снежня гэтага аб’екта БУ-38 ААТ “Будтрэст №9”.

Але будаўніцтва па ранейшаму вядзецца чарапашым ходам і надзея на ўвод у эксплуатацыю у 2016 годзе звязана з тым, што гэты аб’ект у інвестыцыйнай праграме Віцебскай вобласці.

Прайшоўшага года не хапіла для завяршэння рэканструкцыі першага будынка Гарадоцкага аграаграмацкага каледжа, які вядзе сваю гісторыю з 1934 года.

За час пасля “Дажынак” дзяржаўных сродкаў хапіла, каб абтынкаваць старую цэгляную кладку гістарычнага будынку, зрабіць дах, паставіць шклапакеты на вокны. На гэтым будынку толькі на версе бачны сляды першай цэглы.

Даўгабудам для жыхароў дома 19-а па вул. Пралетарскай стала рэканструкцыя іх дома.

Рэканструкцыя распачалася яшчэ да “Дажынак”, але не

завяршана і праз год. За гэты час жыхары трэцяга паверху неаднаразова заліваліся дажджамі і мелі стрэсы ад якасці працы будаўнікоў. Будаўнічая тэхніка па ранейшаму знаходзіцца каля дому і стала натуральным аб’ектам прыдамавой тэрыторыі.

Па ўсіх прыкметах стане даўгабудам і спартыўны комплекс у Вараб’ёвых гарах, дзе ў межах першай чаргі экстрэмны тэмпаі пабудавалі лыжаролерную трасу.

Але асноўная праца на дадзеным аб’екце звязана з будаўніцтвам інфраструктуры: будаўніцтва біятлоннага стадыёна, катэджнай забудовы для спартсменаў. І па ўсяму бачна, што вучні біятлоннага класа, адкрытага пры СШ №2 год назад, так і не патрэніруюцца на біятлонным стадыёне. Адпаведна і пра якія міжнародныя спаборніцтвы гаворкі не можа весціся, бо сама лыжаролерная траса – 10% ад таго, што патрабуецца па міжнародных стандартах для спаборніцтваў.

Відавочна, што недаробленае павінна быць дароблена і пачаць эфектыўна выкарыстоўвацца.

Леанід Гаравы

КАМПАНИЯ – 2015

ВЯЛІКАЕ “АДЗІНСТВА” УЛАДЫ І ЖЫХАРОЎ

12 кастрычніка Гарадоцкая раённая камісія падвяла вынікі прэзідэнскай кампаніі, якія засведчалі канчатковае вяртанне да савецкіх стандартаў “выбараў”. Ад удзелу ў галасаванні “ухілілася” крыху больш 600 выбаршчыкаў з 17845 зарэгістраваных. Запісаныя вынікі выбарчай кампаніі засведчылі ў Гарадоцкім раёне вялікае адзінства ўлады і жыхароў.

У панядзелак раніцай за тры мінулы старшыня раённай камісіі Наталля Бераснева правяла пасяджэнне камісіі па ўстанаўленню вынікаў выбараў у Гарадоцкім раёне. Лічбы пратаколу, які вывешаны надзвяхах камісіі “ураджаюць” адзінствам улады і народу, які за апошнюю пяцігодку спытаў некалькі дэвальвацый і няспынны рост коштаў на ўсё.

Нягледзячы на правальныя вынікі кіравання Аляксандра Лукашэнкі за апошнюю пяцігодку участковыя камісіі вывелі ў пратаколах выдатныя лічбы за аднойчы абранага прэзідэнта. Усяго па раёну па

дадзеных камісій прагаласавала за А.Р. Лукашэнку – 15 539 выбаршчыкаў і значна менш за іншых удзельнікаў прэзідэнскай кампаніі: С.В. Гайдукевіча – 257, Т.М. Караткевіч – 840, М.Д. Улаховіча – 129, а супраць усіх было пададзена 396 галасоў.

Пры гэтым раённая камісія засведчыла, што па месцы свайго жыхарства ў дзень выбараў ураёне не знаходзілася 8152 выбаршчыка, якія рванулі ў іншыя месцы на 11 кастрычніка – на рыбалку ці ў вандроўку. Таксама участковыя камісіі засведчылі, што ў краіне, дзе змагаюцца за здаровы лад жыцця, ёсць Гарадоцкі раён, дзе

3517 выбаршчыкаў не здолелі дайсці да свайго ўчастку ў асноўны дзень галасавання. У выніку 11 кастрычніка ўчасткі з буфетамі былі паўпустыя, бо толькі 5569 выбаршчыкаў рашылі галасаваць у дзень такіх выбараў.

На 11 сельскіх участках яўка склала 100%, а яшчэ на 9 сельскіх і Вакзальным каля 99%. . 3 гэтай благаснай карціны выбіваецца толькі Зарэчанскі участак ў СШ №2, дзе яўка склала толькі самыя нізкія 85,6%.

Менавіта тут ажыццяўляў назіранне Леанід Гаравы, актывіст Руху “За Свабоду”. Праваабаронца веў назіранне ў камісіі №4, бо 10 кастрычніка быў пазбаўлены акрэдытацыі на Гагарынскім участку №5 і выдалены з гатэля “Спартыўны Гарадок” рашэннем участковай камісіі да канца правядзення выбараў прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

Л. Антонаў

СКРАЛІ ДАРАГУЮ БУТЭЛЬКУ ВІНА

Малады чалавек з ужываннем фізічнай сілы учыніў рабаванне ў доме знаёмай амаль васьмідзесяцігадовай пенсіянеркі.

Паводле інфармацыі прэс-службы Віцебскага абласнога ўпраўлення МУС 8 кастрычніка ў 8 гадзін 15 хвілін у Гарадоцкі РАУС звярнулася пенсіянерка 1936 года нараджэння. Пенсіянерка паведаміла, што 7 кастрычніка каля 20 гадзін у яе доме знаходзіўся знаёмы – непрацуючы, раней судзімы за крадзеж малады чалавек 1992 нараджэння. Пад час знаходжання ў доме малады

чалавек, ужыўшы фізічную сілу, адкрыта выкраў бутэльку віна. Шкода склала 300 тыс. рублёў.

Гарадоцкім адзелама Следчага камітэта ўзбуджаная крымінальная справа па ч. 2 арт. 206 КК “Рабаванне”. Дадзены артыкул прыдугледжвае абмежаванне волі на тэрмін да пяці гадоў або пазбаўленне волі на тэрмін ад двух да шасці гадоў.

Т. Гаражанка

НАШЫ ЗАРОБКИ

ЛІКВІДАВАНА ЗАПАЗЫЧАНАСЦЬ ПА ЗАРОБКАХ

Паводле інфармацыі Нацстаткамітэта ў краіне амаль не засталася пратэрмінаванай запазычанасці па зароботнай плаце па стану на 1 кастрычніка 2015 г. Да пачатку галасавання ў прэзідэнскай кампаніі ў Гарадоцкім раёне ліквідавана запазычанасць па заробках

Нацыянальныя статыстычны камітэт паведаміў, што ў абследаемых арганізацыях Рэспублікі Беларусь на 1 кастрычніка 2015 года толькі ў 13 арганізацыях дапушчана пратэрмінаваная запазычанасць па зароботнай плаце. Гэта запазычанасць маецца перад 1200 працаўнікамі, а яе сума склала 27,9 млрд. рублёў (0,1% ад фонду зароботнай платы па рэспубліцы за жнівень 2015 г.).

Сярод гэтых 13 прадпрыемстваў з Віцебскай вобласці толькі два: ААТ “Класіка індустрыі моды” і ААТ “Віцебскі

камбінат шаўковых тканін”, адносна які вядзецца працэдура банкруцтва.

У Гарадоцкім жа раёне ўпершыню ў гэтым годзе па афіцыйных даных не маюць запазычанасці па заробках сталыя даўжнікі – прадпрыемствы аграпрамысловага комплексу: ААТ “Гарадоцкі льназавод”, КУСП імя Дзімітрава, КУСП “Сцяпанавічы”. ААТ «Гарадоцкі РАПЗ», КУСП імя Святрдлова.

Ці надоўга ліквідавана запазычанасць пакажа час.

Л. Антонаў

КУЛЬТУРА ЖЫЦЦЯ

ПРЫПЫНКИ ЗАСМЕЧВАЮЦА РОЗНАЙ “РЭКЛАМАЙ”

3 часу рэканструкцыі аўтобусных прыпынкаў да “Дажынак – 2014” яны ўсё больш страчваюць свой прывабны выгляд у выніку самаўпраўнага размяшчэння рэкламы аб розных “купі-прадай” і аб’явах аб падзеях у Гарадку.

Пасля “Дажынак – 2014” году ўсім жыхарам рэгіёна жадаецца, каб зробленае захавалася ў прывабным выглядзе доўгія гады. Але першай ахвярай несанкцыянаваных, разбуральных дзеянняў сталі аўтобусныя прыпынкі г. Гарадка. Найперш гэта датычыцца засмечвання прыпынкаў рознага віду рэкламай: ад купі прадай

Прычым у гэтым удзельнічаюць і праваслаўныя вернікі, якія ў верасня размяшчалі на прыпынках аб’явы аб сустрэчы ў Гарадку мурамскіх цудатворцаў святых Пятра і Фяўроніі.

Побач з гэтай аб’явай размясцілася рэклама клуба “Шайьба” аб сустрэчы з групай “Альянс” на закрытай вечарыны.

Як кажуць, калі размяшчаюць рэкламу, то маюць патрэбу. Але ў гэтай сітуацыі пры парушэнні санітарных нормаў варта ўладам: або прымяненне меры пакарання да парушальнікаў гэтых нормаў, або размясціць на прыпынках стэнды для размяшчэння рэкламы. Відавочна, што другі шлях больш цывілізаваны.

Насення аўтобусныя прыпынкі здзіўляюць адсутнасцю сваёй “рэкламы” – раскладаў руху грамадскіх аўтобусаў па Гарадку.

Ранейшыя расклады зніклі з тыдзень назад, а новыя яшчэ не з’явіліся. І пры гэтым адказныя асобы транспартнай арганізацыі не парупіліся, каб на прыпынках былі хаця бы папярковыя абвесткі ў файлах. Адным словам, што-та на прыпынках не так...

Леанід Гаравы

ПРЭЗІДЭНСКАЯ КАМПАНІЯ

ЛУКАШЕНКО ПОЛУЧИЛ «ЭЛЕГАНТНЫЙ» РЕЗУЛЬТАТ

За несколько дней до этих выборов Александр Лукашенко публично дал понять, что харизматичному лидеру нации негоже побеждать с цифрой ниже 80%. И — о чудо! — Центризбирком в ночь на 12 октября сообщил о победе действующего президента с предварительным результатом в 83,49% голосов.

При этом лишь 4,42% составил официальный результат занявшей второе место Татьяны Короткевич, мягкой оппонентки Лукашенко (еще два кандидата его только нахваливали). Эта цифра в разы меньше рейтинга Короткевич, зафиксированного в сентябре независимыми социологами (17,9% по закрытому вопросу НИСЭПИ).

Краткое моралите таково: бессменный президент Беларуси не собирается менять систему, разводить гнилую демократию даже в ограниченных масштабах.

Грубый административный инструментарий сработал

Впрочем, перед выборами, под оком международных наблюдателей, власти позволили оппонентам устроить несколько уличных праздников непослушания. 11 октября на избирательном участке Лукашенко раскрыл секрет полишинеля: «Я жестко потребовал, чтобы не трогали никого до выборов».

Короче, силовиков, приученных «тащить и не пущать», ныне сдерживали. Но в остальном вертикаль действовала привычными довольно грубыми методами обеспечения результата «за 80», которому Лукашенко некогда невольно приклеил ярлык «элегантного».

На протяжении всей кампании глава государства получал размашистый, затмевавший соперников пиар на телевидении, в других государственных СМИ. Из каждого утюга народ толкали на досрочное голосование (результаты которого, по убеждению оппонентов режима — особенно темный лес).

В итоге явка, по данным Центризбиркома, составила 86,75%. При этом был поставлен рекорд досрочного голосования — более 36%.

Да, независимые наблюдатели фиксировали и принуждение, но по большому счету те же студенты, получившие перспективу лишних выходных, не выглядели, выстраиваясь в очереди на «досрочку», такими уж несчастными жертвами режима. Это к вопросу о новом поколении конформистов.

Люди постарше дисциплинированно шли на участки, ведомые привычкой слушать начальство или исполнять ритуал, как в советские времена. Пропагандистские страшилки насчет Украины тоже побудили какую-то часть электората отдать голос за мир и стабильность (понятно, в чьем образе). А кого-то привлек и дешевый буфет.

Независимое внутреннее наблюдение утверждает, что явка завышена. Но проблемой части наблюдателей, которую не назначают чиновники, в том, что, во-первых, им мало что позволяют видеть; во-вторых, их дискредитируют (провокаторы и все такое); в-третьих, нет механизма, чтобы опротестовать, например, данные о явке через суд.

Общество не готово давить на власть

Впрочем, и данные НИСЭПИ показывали, что порог явки в 50% плюс один голос наверняка будет превышен. К бойкоту этих выборов (агитировать за который к тому же запрещено) в сентябре положительно относилось только 15,5% респондентов.

Избранная частью оппозиции стратегия игнора (закамуфлированного бойкота), который-де испугает правящую верхушку, заставит ее демократизировать парламентские выборы 2016 года, изначально выглядела слабой.

Призывами уехать в день выборов на рыбалку, к теще на блины фактически поощрялся абсентеизм. Таким образом оппозиция демобилизует своих потенциальных сторонников, рискуя провалиться еще глубже в маргинальную нишу.

Вечером 11 октября бывший политзаключенный Николай Статкевич и его соратники объявили о начале кампании «Власть — народу». Намечено к ноябрю презентовать предложения по изменению избирательного законодательства. Но глава Центризбиркома Лидия Ермошина несколько ранее уже заявила: «...Я пока таких перспектив не вижу».

Перед выборами в Палату представителей крылу бойко-тистов предстоит

определиться — продолжать или менять прежнюю линию. В любом случае трудно себе представить, что разрываемой взаимным недоверием оппозиции удастся выйти на сильную предвыборную коалицию, консолидированное послание электорату.

По крайней мере, кампания «Говори правду», создавшая «проект Короткевич», давно декларировала, что президентские и парламентские выборы рассматривает в одной связке. Но выдвинутая кампанией стратегия мирных перемен тоже получила пробоину в виде низкого официального результата Короткевич на президентских выборах.

Лукашенко абсолютно ни к чему создавать в стране второго политика-тяжеловеса. Он ускользнул 11 октября на участке даже от журналистского вопроса, получит ли Короткевич должность во власти.

И вообще в рассуждениях действующего президента насчет «человека в юбке», которому-де рано управлять страной, было, на мой взгляд, не столько сексизма (который увидела выдвиженка «Говори правду»), сколько банальной ревности даже к относительно успешному конкуренту.

Короче, Лукашенко не особо настроен заигрывать даже с мягкой оппозицией. Так что и надежды «Говори правду» на мандаты в Палате представителей призрачны.

Расчет на то, что власть пойдет на мирные перемены, поразившись реальной доле голосов за Короткевич, так же слаб, как игнор/бойкот.

В принципе, обе эти стратегии имеют целью вынудить власть к переменам через давление со стороны недовольного общества. Но общество деполитизировано, атомизировано. Ворчание на кухнях или фи́га в кармане — не самое страшное для консолидированного режима, отработавшего механику «элегантных побед».

Реально напрягает Лукашенко лишь улица. Он даже Светлану Алексиевич, получившую в днях литературного Нобеля, похвалил своеобразно: «Она ведь не зовет людей на площадь, она против мятежей этих. Я это очень ценю».

В том же духе был сформулирован и комплимент Короткевич: «Понаблюдай: да, оппозиционер, но не кричит

же гвалтом: на площадь, ломать, крошить и так далее. Вполне вменяемый, нормальный человек».

«Месячник свободы» окончен

Там же, на участке, Лукашенко заочно обратился к заводилам несанкционированных уличных акций: «Выборы заканчиваются в 20.00, начинайте жить по закону».

Это тонкий намек на то, что вольнице, обусловленной желанием Минска не ударить в грязь лицом перед наблюдателями ОБСЕ, осталось недолго.

Между тем марш, прошедший по столице 10 октября, перед последним днем голосования, оказался не слишком многолюдным — в районе тысячи человек. На вечер же 11 октября никаких акций верхушка оппозиции и не намечала. Лишь горстка противников режима стихийно вышла на протест (понятно, это и близко не напоминало мощную Площадь-2010).

На акцию, которую Статкевич планирует провести в конце ноября, приурочив к годовщине референдума-1996, тоже вряд ли выйдет много народу. Ведь снова поднимется градус страха, к тому же будет холодно, да и тема давнего референдума сама по себе не слишком зажигательна. А ожидаемый после выборов скачок цен и тарифов еще не скажется на населении в полной мере.

Итак, Лукашенко, получив очередную «элегантную победу», не получил на этот раз массовых протестов. Соответственно, не потребовалось разгона и посадок. В итоге отчет наблюдательной миссии ОБСЕ об этих выборах хотя и не станет большой похвалой, однако окажется, видимо, менее мрачным, нежели пять лет назад.

А панегирики Минск и не ждал. Констатации ми-

нимального прогресса вполне достаточно для продолжения нормализации отношений с ЕС и США. Брюссель уже намекал на скорую приостановку санкций.

Наверняка был рассчитан на Запад и вновь прозвучавший из уст Лукашенко в день выборов выпад против плана Кремля разместить в Беларуси авиабазу. При том что характерные оговорки показывают: на самом деле это, скорее, заявка на торг — как с Западом, так и с Москвой.

Программы развития у триумфатора нет

Итак, победитель получает практически все, что хотел — «элегантный» официальный результат, деморализацию внутренних противников, перспективу стать въездным в Европу.

Нет у него лишь «мелочи» — концепции развития страны и политической воли для настоящих перемен. В предвыборной программе акцент сделан на консервацию режима под лозунгом стабильности и мира.

На избирательном участке 11 октября Лукашенко заявил, что «готов на любые мероприятия и любые реформы», однако тут же добавил: «Но выдержите ли вы это? Надо ли вам это?».

Понятно, что при такой постановке вопроса никаких серьезных преобразований (сверх демонстрационного минимума для получения кредитов) ожидать не стоит. Обычелю по душе покой, реформы же, способные вытянуть нашу экономику из болота, по определению дискомфортны.

Тихая дегградация страны продолжится. Впрочем, бессменный президент, будучи на участке, утешил народ очередным афоризмом: «Если Лукашенко изберут, то жизнь на этом не останавливается».

Александр Класковский

МІЖНАРОДНАЯ АЦЭНКА

34 ПАРУШЭНЬНІ, ЗАФІКСАВАНЫЯ НАЗІРАЛЬНІКАМІ

Група назіральнікаў ад АБСЭ і Рады Эўропы прадставіла вынікі маніторынгу прэзыдэнцкіх выбараў. Ранейшыя шэсьць прэзыдэнцкіх і парламэнцкіх выбараў па выніках падобных маніторынгаў былі ацэненыя як неадпаведныя абавязанням АБСЭ.

Згодна са справаздачай, «Беларусь яшчэ мае прайсці доўгі шлях да выканання сваіх абавязанняў па правядзеньні дэмакратычных выбараў». Было адзначана, што назіральнікі ня маюць

магчымасьці назіраць за верыфікацыяй подпісаў за вылучэньне ў кандыдаты, за падвядзеньнем вынікаў выбараў. Выбаркамы маюць права абмежаваць доступ назіральнікаў па сваім жаданьні. У палове выпадкаў

назіральнікам не далі доступу да сьпісу выбарцаў, часам да працэдуры падліку галасоў.

Свабода пералічвае некаторыя парушэньні, адзначаныя ў справаздачы міжнародных назіральнікаў:

— Нарматыўна-прававая база не зьмянілася істотна, праўкі ў Выбарчы кодэкс 2013 і 2014 гадоў (унесеныя без публічнага абмеркаваньня) не ўлічылі ключавыя рэкамендацыі АБСЭ і іншых, у тым ліку рэкамендацыі

адносна незбалянсаванасьці выбарчых камісіяў і працэдуры датэрміновага галасаваньня.

— Абмежаваньне свабоды слова адносна заклікаў да зрыву, скасаваньня ці пераносу выбараў, крыміналізацыя паклёпу і абразы ўладаў.

— Адсутнасьць празрыстых крытэраў адбору сяброў тэрытарыяльных і ўчастковых выбарчых камісіяў. Фармаваньне гэтых камісіяў

засталося ў кампэтэнцыі мясцовай улады.

— Адсутнасьць адзінага сьпісу выбарцаў, што не дае засьцерагчыся ад шматразовай іх рэгістрацыі. Выбарцаў можна рэгістраваць на ўчастках у дзень галасаваньня, што не дае дастатковай юрыдычнай абароненасьці.

— Высокапастаўленыя чыноўнікі агітавалі за дзейнага прэзыдэнта ў (працяг на стар. 4)

МІЖНАРОДНАЯ АЦЭНКА

(пачатак на стар. №3)

працоўны час, у некаторых выпадках — на дзяржаўных прадпрыемствах. Некаторыя грамадзкія аб'яднанні і арганізацыі, якія фінансуюцца дзяржавай, агітавалі за дзейнага прэзідэнта.

— Фінансавыя справаздачы кандыдатаў не былі выкладзеныя ў адкрыты доступ, адсутнічалі патрабаванні па аўдыце, што не забяспечыла дастатковую празрыстасць фінансавання перадвыбарчай кампаніі.

— Некаторыя дзяржаўныя СМІ асвятлялі выбарчую кампанію з пасланьнямі на карысць дзейнага прэзідэнта, ён быў найбольш заўважнай фігурай дзякуючы асвятленьню яго дзейнасці як службовай асобы.

— Немагчымасць абскардзіць некаторыя рашэнні выбаркамаў, у тым ліку канчатковыя вынікі. Абмежаванае кола асобаў, якія маюць права падаць скаргу.

— У шэрагу выпадкаў заяўленая яўка не адпавядала колькасці подпісаў у сьпісе выбарцаў. На 47 участках знойдзеныя меркавана аднолькавыя подпісы.

— На 22 участках заўважаныя прыкметы ўкіду бюлетэняў.

— 3 2001 году ў Беларусі не было зарэгістравана ніводнай новай палітычнай партыі, што супярэчыць параграфу 7.6 Капэнгагенскага дакумэнту АБСЭ 1990 году.

— Трацінапрацэдурпадлікугаласоў, за якімі вялося назіраньне, атрымалі дрэнную ці вельмі дрэнную адзнаку з прычынызначныхпроблемаў. Чвэрць працэсаў падвядзеньня вынікаў атрымала нэгатыўную адзнаку.

— БДІПЧ назірала за шасьцю апошнімі выбарамі, і ўсе яны былі ацэненыя як не адпаведныя абавязаньням АБСЭ.

— Ніводзін з шасьці асуджаных кандыдатаў у прэзідэнты на выбарах 2010 году ня быў рэабілітаваны. Права балятавацца абмежавана папярэдняй крымінальнай судзімасцю; такія дзеянні, як удзел у несанкцыянаваных мерапрыемствах, могуць прывесці да аднаўленьня выканання прысуду.

— Выбарчы кодэкс забараняе сяброўства ў выбарчых камісіях кіраўнікоў мясцовых выканаўчых і адміністрацыйных органаў. Але іншыя прадстаўнікі кіраўніцтва гэтых органаў — такія, як намеснікі старшыняў, начальнікі аддзелаў, — займалі кіраўнічыя пасады ў некаторых тэрытарыяльных камісіях альбо кіравалі іх працай.

— У склад тэрытарыяльных і ўчастковых камісіяў была прызначана мізэрная колькасць прадстаўнікоў апазыцыі, ніводзін зь іх ня быў прызначаны на кіраўнічую пасаду. Іх скаргі на адмову ва ўключэнні ў склад выбарчых камісіяў адхіленыя з фармулёўкай «беспадстаўныя».

— Было адзначана, што ініцыятыўная група дзейнага прэзідэнта злоўжывала адміністрацыйнымі рэсурсамі ў працэсе збору подпісаў.

— Правілы верыфікацыі подпісаў недакладныя і супярэчаць міжнародным добрасумленным практыкам. Таксама яны дапускаюць адвольныя рашэнні ТВК, якія ня могуць быць абскарджаныя.

— Нізкая прысутнасць выбарцаў на бальшыні агітацыйных мерапрыемстваў сьведчыла

пра адсутнасць цікавасці грамадзкасці да выбараў.

— Практыка перадвыбарчай агітацыі сьцэрла мяжу паміж перадвыбарчай кампаніяй дзейнага прэзідэнта і дзяржавай. Некалькі ягоных давераных асоб былі высокапастаўленымі чыноўнікамі, якія працягвалі ажыццяўляць свае дзяржаўныя функцыі падчас правядзеньня кампаніі.

— Сход, арганізаваны Міністэрствам абароны, заклікаў усіх цяперашніх і былых вайскоўцаў, а таксама іхніх сем'яў, падтрымаць кандыдатуру дзейнага прэзідэнта.

— Экзарх Рускай праваслаўнай царквы ў Беларусі падтрымаў кандыдатуру дзейнага прэзідэнта на чырымоніі, дзе прысутнічалі іншыя духоўныя лідэры, прадстаўнікі ўлады, прадзяржаўных партыяў і сам прэзідэнт.

— Давераныя асобы дзейнага прэзідэнта арганізоўвалі сустрэчы на дзяржаўных прадпрыемствах, што дало яму неправамерную перавагу і супярэчыць параграфу 7.7 Капэнгагенскага дакумэнту АБСЭ 1990 году.

— Арганізатары мерапрыемстваў, на якіх ставілася пад сумнеў легітымнасць выбараў, судом былі аштрафаваныя за правядзеньне іх без дазволу.

— Некаторыя дзяржаўныя органы працягваюць практыку засакрэчвання грамадзкадаступнай інфармацыі, што супярэчыць параграфу 9.1 Капэнгагенскага дакумэнту АБСЭ.

— 22 верасня ЦВК адхіліла запыт журналіста на прадстаўленне інфармацыі пра перадвыбарчыя фонды кандыдатаў, патлумачыўшы, што СМІ не ўпаўнаважаныя атрымліваць гэтую інфармацыю.

— Папярэднія заключэнні мэдыяманіторынгу сьведчаць пра значна большае асвятленьне дзейнасці кіраўніка дзяржавы. За пэрыяд з 7 верасня па 7 кастрычніка дзяржаўнае радыё і тэлебачаньне прысьвяцілі 47% свайго палітычнага вяшчання дзейнаму прэзідэнту, 9% — Караткевіч, па 7% — Гайдукевічу і Ўлаховічу.

— Бальшыня скаргаў у ЦВК былі адхіленыя на фармальных падставах альбо як неабгрунтаваныя. Разгляд скаргаў не заўсёды быў празрыстым.

— Каля дзвюх трацінаў усіх акрэдытаваных грамадзянскіх назіральнікаў прадстаўлялі грамадзкія аб'яднанні, якія фінансуюцца дзяржавай (ФПБ, БРСМ, «Белая Русь»).

— Дрэнная якасць пятака і скрыняў часам ставіла пад сумнеў бясспэку бюлетэняў пры датэрміновым галасаванні.

— На чатырох працэнтах участкаў назіральнікі адзначылі незахаваўныя тайны галасаваньня.

— У 50% выпадкаў назіральнікам было адмоўлена ў праверцы сьпісаў выбарцаў, і ў некаторых выпадках яны не маглі бачыць працэдуру датэрміновага галасавання.

— Падлік галасоў атрымаў нэгатыўную ацэнку назіральнікаў. 30% працэдур падліку галасоў былі ацэненыя як дрэнныя альбо вельмі дрэнныя.

— Толькі адзін кандыдат адкрыта крытыкаваў дзейнага прэзідэнта, што прадставіла выбарцам абмежаваны выбар.

Іна Студзінская
“Радые Свабода”

НАША ЖЫЦЦЁ

НЕ НАШИ

Не в том смысле, что они по-белорусски не говорят (тем более, что на самом деле говорят, хотя плохо). И не в смысле национальности по рождению. И даже не потому, что сколиоз заработали, оглядываясь на Москву. Власть наша не белорусская по своей сути, по содержанию, по манере исполнения. Власть - одна, а белорусы – другие.

Вот сейчас интернет гудит, потому что милиция грубо, жестко, за ноги вытягивала из перехода метро слепого инвалида, просившего милостыню. Он ничего не делал, ни к кому не приставал, просто стоял, одним своим видом показывая, что нуждается в средствах к существованию. А они – вот так – нагло, упёрто. Одели наручники, протянули по полу, спустили с лестницы...

Увиденное возмутило свидетелей, отснятое на мобильники видео инцидента – взорвало интернет. «Отпустите его!», «Что вы делаете?!», «Как вы обращаетесь с инвалидами?!», «На каком основании применяете физическую силу?!», - негодовали люди, отбивая несчастного от правоохранителей. А когда видео произошедшего появилось в интернете, гнев усилился тысячекратно. «Позор!», «Такая милиция опасна для общества!», «Министр Шуневич, снимите погони!»...

Министр погони не снял. Более того, он хладнокровно сообщил, что «сотрудники милиции действовали в соответствии с законодательством», «не превысили своих полномочий», а их действия руководством МВД оценены «как соответствующие всем нормам и правилам в таких случаях». Иными словами, министр признал: то, что возмущает людей, для власти – норма. То есть, подтвердил, что они живут по другим правилам, по другим понятиям справедливости, по другим меркам. Люди у нас – одни, власть – другая.

Еще пример. 26 сентября на турбазе под Гродно должен был состояться благотворительный концерт группы «Стары Ольса», средства от которого планировалось передать на лечение больного раком 8-летнего Даниила Страшинского. Чиновники концерт не разрешили, отписавшись, что для такого мероприятия не подходит площадка.

Для массовых пьянок-гулянок – отличный вариант, а для сбора средств больному ребенку – не подходит?!

И все-таки мы не первый день в этой стране живем и прекрасно понимаем, что не в площадке причина. Просто выборы у нас сейчас. Неподходящее время для лечения больного ребенка. Какой белорусский чиновник может разрешить несанкционированное сверху мероприятие, если выборы? Если у них задача – особенно рьяно бдеть, чтобы «ничего лишнего»...

Вот и оказался Даниил лишним. Лечение ребенка оказалось лишним.

Люди, обыкновенные белорусы, узнав об этой вопиющей бесчеловечности, за один день перечислили на лечение незнакомого мальчишки гораздо больше денег, чем мог собрать благотворительный концерт. Своевозмущение, несогласие, протест такому государству они высказали рублем. И теперь Даниил просто обязан выздороветь, он просто обязан жить, чтобы увидеть настоящую, другую Беларусь, в которой жизнь человека и, тем более, жизнь ребенка не меряется политической целесообразностью. Она вообще не меряется – она бесценна.

Понятно, что средства на лечение мальчика перечисляли и белорусы, и русские, и поляки, и евреи, но по духу, по мировоззрению, по отношению к ближнему они – белорусы – отзывчивый, добрый, справедливый народ. А вот власть – нет.

И еще одна вопиющая история, всколыхнувшая общественное мнение. У матери-одиночки из Бобруйска забрали детей. Женщина – круглая сирота, сама воспитывалась в детском доме. Чтобы обеспечить другую судьбу сыну и дочери, билась с этой жизнью изо всех сил. Билась, как умела. Иногда оставляла 7-летнего сына в доме за старшего, а сама уходила на завод в ночную смену, потому что так больше платят. Влезла в долги за детский сад, за коммуналку, но делала в квартире ремонт. Все это ей сейчас вспомнили.

Все признают, что дети были сыты, одеты, обуты, досмотрены, что все им мама покупала, ни в чем не отказывала. Правда, однажды сообщила, что заберет дочку из больницы не сегодня, а завтра, потому что должна идти на работу. В другой раз, все из-за той же работы, не навестила, а позвонила по телефону... А еще эти чертовы долги по квартплате и за детский сад, без которых ей было никак не выкрутиться. И заработала государственная машина.

Когда уженщины отбирали 4-летнюю дочь, она, конечно, «спасибо» не говорила. Как написано в протоколе, «оказала физическое сопротивление». Скажу вам прямо: если бы у меня забирали ребенка, то из этой битвы кто-то бы не вышел живым. А тут милиционер не покалечен, у него какие-то царапины, но мать поместили в СИЗО, завели уголовное дело, детей отправили в приют...

Неужели эта несчастная в СИЗО заработает средства, чтобы оплатить долги перед коммунальщиками и перед садиком? Неужели детям лучше жить с чужими, незнакомыми людьми, а не с любящей матерью? Неужели наше государство станет сильнее от того, что такой дорогой ценой отмщены царапины милиционера? Неужели милиционеру и всей Комиссии по делам несовершеннолетних станет легче на сердце, потому что они покалечили жизни троих человек?

Зачем все это?.. Кто, кому и что тут доказывал?.. Почему такое случилось?..

Белорусы, в отличие от государства, рассудили эту историю по справедливости. Всем миром собрали средства на оплату долгов, какой-то добрый человек, не знающий ни эту женщину, ни ее детей и, возможно, никогда не бывавший в Бобруйске, оплатил услуги адвоката... Это для государства несчастная молодая мама оказалась статистикой, круглой сиротой, за которую некому заступиться. Вот только она хоть и сирота, но не одна. Она – наша. Потому что мы – народ.

Это они не наши. Такая власть – не наша.

Они – сами по себе, мы – сами по себе. И рано или поздно это несовпадение взорвется.

Светлана Калинкина
«Народная Воля»